

Δέησης Κ.Π. Καβάφης

Θέμα του ποιήματος: Η μάταιη προσευχή της μάνας του ναυτικού στην Παναγία.

Περιεχόμενο του ποιήματος: Κοινωνικό και θρησκευτικό.

Ενότητες

- 1^η : στίχος 1 ο θάνατος του ναύτη
2^η : στίχος 2-5 η αγωνία και η προσευχή της μάνας
3^η : στίχος 6-8 η θλίψη της Παναγίας

Τίτλος

- **ΔΕΗΣΙΣ:** η προσευχή που απευθύνεται προς το Θεό ως παράκληση ή ικεσία.
- Γι' αυτό τον λόγο ο ποιητής διάλεξε τη λέξη «Δέησης» ως τίτλο για το ποίημα, γιατί αυτό αναφέρεται σε μια μητέρα που προσεύχεται στην Παναγία για να γυρίσει ο γιος της πίσω.

Οι ενέργειες της μάνας

1. Ανάβει μπροστά στο εικόνισμα της Παναγίας μια λαμπάδα για να γυρίσει γρήγορα ο γιός της και να είναι τα ταξίδια του χωρίς τρικυμίες και φουρτούνες.

2. Αφουγκράζεται τον άνεμο και τη θάλασσα μήπως αρχίσει να φυσάει και σηκώσει τρικυμία.

Τα συναισθήματα της μάνας

1. Ανησυχία-αγωνία
2. Φόβος
3. Αδυναμία
4. Ελπίδα

Δυσκολίες της ζωής των ναυτικών

1. Ζουν μακριά από τα σπίτια τους και τις οικογένειές τους.
2. Ζουν μέσα στις στερήσεις.
3. Δουλεύουν σκληρά.
4. Αράζουν συχνά σε ξένα και αφιλόξενα λιμάνια.
5. Είναι εκτεθειμένοι σε πολλούς κινδύνους εξαιτίας άσχημων καιρικών συνθηκών, δύσκολων διαδρομών, επικίνδυνων φορτίων κ.α.

Η τραγική ειρωνεία

1. Η τραγική ειρωνεία είναι η στιγμή της πλοκής της υπόθεσης όπου ο ήρωας αγνοεί την αλήθεια ή εκλαμβάνει κάτι ψευδές ως αληθινό και συνεχίζει να δρα και να συμπεριφέρεται απελπισμένα και πάσχοντας, ενώ εμείς την ίδια στιγμή γνωρίζουμε την πραγματικότητα.
2. Η τραγική ειρωνεία στηρίζεται στην τραγική άγνοια. Τραγική άγνοια ονομάζεται η άγνοια από τον ήρωα της τραγικής αλήθειας και της τραγικότητας της θέσης του ,την οποία όμως γνωρίζουν οι θεατές ή και τα άλλα πρόσωπα του έργου.
3. Στο ποίημα η μάνα του ναύτη είναι τραγικό πρόσωπο ,γιατί έχει άγνοια, δηλαδή αγνοεί την αλήθεια, που είναι ο χαμός του γιού της και δέεται στην Παναγία για την προστασία του και για τη γρήγορη επιστροφή του. Ωστόσο εμείς οι αναγνώστες γνωρίζουμε από τον πρώτο κίολας στίχο τη δραματική αλήθεια. Επίσης και η Παναγία γνωρίζει την τραγική αλήθεια και γι' αυτό ακούει τη δέηση σοβαρή και λυπημένη.

Το συμπέρασμα

1. Προβάλλει έμμεσα η ματαιότητα που έχουν τα τάματα, τα αφιερώματα .

2. Οι συμφορές και οι κίνδυνοι ή η αποτροπή τους δεν εξαρτώνται ούτε από τη στάση του θείου ούτε από τη στάση του ανθρώπου.

3. Έτσι, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα τάματα , τα αφιερώματα και οι προσευχές προσφέρουν στον άνθρωπο μόνο παρηγοριά και ελπίδα.

Στόχος του ποιητή

Να προβάλλει τον πόνο της μάνας του ναύτη και τις ελπίδες για το γυρισμό του .

Γλώσσα

- η ομιλούμενη
- με τύπους της καθαρεύουσας
υψηλό,δέεται, εικών, δεν θα 'λθει, υιός
- με ιδιωματικούς λεκτικούς τύπους της Πόλης
πηαίνει, ανάφτει, ξεύροντας

Ύφος

Λιτό, σχεδόν, πεζολογικό, χωρίς πολλά εκφραστικά μέσα, σαφές.

Στίχοι

- 4 δίστιχες στροφές
- ανισοσύλλαβοι στίχοι
- ιαμβικό μέτρο
- ζευγαρωτή ομοιοκαταληξία

Εκφραστικά μέσα

- προσωποποίηση (η θάλασσα και η εικόνα προσωποποιούνται)
- μετωνυμία (στην Παναγία μπροστά..)
- μεταφορά (στήνει τ'αυτί)
- αντίθεση (από το Αλλά και κάτω)